

[Handelsministeren.]

»kulbrinteteam« tilvejebragt grundlaget for, at der efterhånden i samarbejde med inden- og udenlandske eksperter kan udvikles en selvstændig statslig ekspertise på dette område. Jeg tror, det er overordentlig vigtigt, at man fra statens side satses på etableringen af et stærkt statsligt indseende på dette område, og jeg ser det som en central opgave at sikre, at de begrænsede forekomster af kulbrinter på dansk område udnyttes så effektivt som muligt.

Det er et velkendt forhold, at den hastighed, hvormed man udnytter et olie- eller gasreservoir, får indflydelse på den samlede mængde olie eller gas, man kan hente op fra reservoiret. En hurtig indvindingstakt medfører, at olieselskaberne hurtigt får deres investeringer betalt; men det betyder samtidig, at den samlede mængde olie eller gas, der kan indvindes, bliver mindre.

I de fleste lande – eksempelvis England, Holland og Norge – lægges der betydelig vægt på at sikre en så stor totalproduktion fra olie- og gasfelterne som muligt, og særligt Holland tilstræber samtidig gennemførelse af en indvindingsplan, der tilpasses landets eget behov, og som kan sikre opretholdelsen af en reserve af specielt naturgas til betryggelse af landets forsyning på lang sigt. Fra statens side vil vi være særligt opmærksomme på disse forhold og på undgåelse af al unødvendig afbrænding af kulbrinter i forbindelse med godkendelse af nye indvindingsforanstaltninger på dansk område.

Den kraftigt stigende aktivitet omkring efterforskning og indvinding af kulbrinter i hele Nordsøen er en pionerindsats, som kræver nytænkning på det teknologiske område og i det hele meget store investeringer. Der knytter sig meget store risici til virksomheden – det ser vi netop i disse dage, hvor kulbrinterne ukontrolleret strømmer ud i havet i det norske Ekofisk-felt – og det er derfor nødvendigt at drage omsorg for, at disse risici for mennesker, materiel og miljø begrænses bedst muligt.

Nordsøens vind- og strømforhold taget i betragtning ligger den jyske vestkyst meget udsat, og fra dansk side har vi deltaget intensivt i det arbejde, der siden 1973 har fundet sted inden for »Western European Conference on Safe Development of Offshore Mineral Resources«. En særlig indsats har i denne forbindelse været ydet omkring etableringen af en konvention om erstatningsansvar for olieforurening fra

borevirksomhed til havs. Konventionen sætter minimumsstandarder for ansvar og forsikringsdækning for alle Nordsøstaterne. Også andre lande – f. eks. Sverige – har deltaget i dette arbejde. Fra dansk side havde vi gerne set mere vidtgående regler – den danske undergrundslov fastslår et objektivi ansvar – men herom kunne der ikke opnås enighed. Vi har dog sikret os, at vi kan opretholde de gældende strengere bestemmelser for virksomheden på dansk område. Konventionen træder i kraft 3 måneder efter, at 4 lande har ratificeret den. Dette er endnu ikke sket.

For Danmarks vedkommende er det miljøstyrelsen, som varetager spørgsmålene vedrørende beredskabet og bekæmpelsen i tilfælde af olieforurening, og styrelsen står i nært samarbejde med de andre Nordsølandes myndigheder.

En arbejdsgruppe under handelsministeriet har foretaget en omhyggelig gennemgang af det offentlige tilsyn i sikkerhedsmæssig henseende med materiel til efterforskning og indvinding af olie og naturgas på havet. I overensstemmelse med arbejdsgruppens indstilling har handelsministeriet pålagt energistyrelsen gennem et særligt koordinationsudvalg med deltagelse af særligt berørte styrelser at påse samordningen af de sikkerhedsmæssige spørgsmål omkring virksomheden på dansk område.

I tilslutning hertil overvejer handelsministeriet behovet for en revision af undergrundsloven og i det hele af den lovgivning, der finder anvendelse på borevirksomhed med henblik på at modernisere og tilpasse lovgivningen, således som det også sker i de øvrige Nordsølande.

Som nævnt arbejdes der nu på en styrkelse af den statslige ekspertise på området, også gennem et samarbejde på uddannelsesområdet med A. P. Møller og partnerne inden for Dansk Undergrunds Consortium. I det hele må det understreges, at der mellem A. P. Møller og myndighederne er tilvejebragt et godt og konstruktivt samarbejde om løsningen af de store opgaver omkring efterforskning efter og udnyttelsen af de danske energiressourcer. Jeg tror imidlertid, at det er af betydning at fastslå, at staten kun gennem aktiv deltagelse i borevirksomhed kan erhverve sig den nødvendige alsidige viden og praktiske erfaring.

I aftalen med A. P. Møller er optaget bestemmelser om, at bevillingshaverne fra 1981